

Súd: Okresný súd Banská Bystrica
Spisová značka: 38Ek/2980/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6122458808
Dátum vydania rozhodnutia: 11. 06. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Katarína Šablová
ECLI: ECLI:SK:OSBB:2024:6122458808.3

Uznesenie

Okresný súd Banská Bystrica v exekučnej veci oprávneného: A. B., nar: XX.X.XXXX, C. XXXX/X, XXX XX D., zast. zákonným zástupcom: E. F., nar: XX.X.XXXX, C. XXXX/X, XXX XX D., proti povinnému: G. B., nar: XX.X.XXXX, XXX XX A. B., adresa pred doručovanie: A. XX, XXX XX A., o vymożenie výživného s príslušenstvom, vedenej súdnym exekútorom Mgr. Milan Somík, so sídlom exekútorského úradu Československej armády 1, 036 01 Martin, pod č. k. 154EX 807/22, o sťažnosti povinného proti uzneseniu Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 38Ek/2980/2022 zo dňa 10.08.2023, takto

rozhodol:

I. Súd sťažnosť povinného proti uzneseniu Okresného súdu Banská Bystrica vydaného vyšším súdnym úradníkom sp. zn. 38Ek/2980/2022 zo dňa 10.08.2023 **z a m i e t a**.

II. Oprávnenému nárok na náhradu trov konania o zamietnutí sťažnosti povinného proti uzneseniu Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 38Ek/2980/2022 zo dňa 10.08.2023 **n e p r i z n á v a**.

odôvodnenie:

1. Oprávnený sa návrhom na vykonanie exekúcie podaným dňa 9.11.2022 domáhal od povinného vymożenia zameškaného výživného a bežného výživného, na podklade exekučného titulu - Rozsudok Okresného súdu Žilina, sp. zn. 9P/73/2017-67 zo dňa 21.5.2018, ktorý nadobudol právoplatnosť a vykonateľnosť dňa 18.7.2018. Súd poveril dňa 16.11.2022 vykonaním exekúcie súdneho exekútora: Mgr. Milan Somík, so sídlom exekútorského úradu Československej armády 1, 03601 Martin, ktorý exekúciu vedie pod č. k. 154EX 807/22.

2. Súdny exekútor dňa 28.6.2023 postúpil súdu na rozhodnutie návrh povinného na zastavenie exekúcie, ktorý návrh povinný odôvodnil tým, že exekúciu považuje za neopodstatnenú. Ďalej uviedol, cit.: „Prikladám rozsudok v ktorom je uvedené že za obdobie od 01.06.2017 ku dňu 07.02.2020 je uhradené celé výživné na maloletého A. B. nar. XX.XX.XXXX. Prikladám ďalší rozsudok o obžalobe za neplnenie vyživovacej povinnosti od 01.07.2020 do 30.03.2021 kde bolo skonštatované že k pojednávaniu som doplatil dlžnú sumu. Prikladám ďalší rozsudok v roku 2020 mám dokonca predplatené na 3 mesiace dopredu. Rozsudok zo dňa 30.3.2021 potvrdzuje že do dátumu mám uhradené celé výživné. Na doplnenie som priložil potvrdenie o zaplatení celého roku 2021 a potvrdenie za rok 2022.“ Povinný mal za to, že po prepočítaní potvrdení o zaplatení je zaplatené za celé obdobie, ktoré je predmetom exekúcie. Povinný zároveň predložil Rozsudok Okresného súdu Žilina, sp. zn. 22T/90/2019 zo dňa 7.2.2020, Rozsudok Okresného súdu Žilina, sp. zn. 22T/12/2021 zo dňa 30.3.2021, Uznesenie Okresnej prokuratúry Žilina, sp. zn. 1Pv 560/20/5511-4 zo dňa 13.11.2022 a potvrdenia o zrealizovaní úrad za rok 2021 a 2022.

3. Oprávnený prostredníctvom zákonného zástupcu uviedol, že trvá na dlžnej sume. Ďalej poukázal, cit.: „Nakoľko v roku 2017 som si podala o výživné do roku 2020 vôbec neplatil. Súd mu sumu určil, ktorú nevyplatil. Potom som dvakrát podávala trestné oznámenie, že neplatí. Tam mu sumu určili až od

podania obžaloby, takže tie mesiace, ktoré mal zaplatiť nezaplatil. Dĺžna suma bola nad 3000 €. Zápis je na policajnom zbore v Žiline. Túto sumu mu do súdneho konania nerátali tú som si mala dať exekučne.“

4. Uznesením sp. zn. 38Ek/2980/2022 zo dňa 10.08.2023 súd návrh povinného na zastavenie exekúcie zamietol. Predmetné uznesenie súd (v osobe vyššieho súdneho úradníka) odôvodnil tým, že mal za preukázané, že povinnému bolo upovedomenie o začatí exekúcie doručené dňa 13.4.2023. Povinný mal teda podľa § 61k ods. 2 Exekučného poriadku 15 dňovú lehotu na to, aby podal návrh na zastavenie exekúcie u súdneho exekútora. Vzhľadom na uvedené, posledný deň na podanie návrhu na zastavenie exekúcie, v zmysle citovaného ustanovenia § 61k ods. 2 Exekučného poriadku pripadol na deň 28.4.2023. Vzhľadom k tomu, že podanie povinného doručené poverenému súdnemu exekútorovi dňa 31.5.2023 bolo podané na poštovú prepravu až dňa 30.5.2023 súd skonštatoval, že návrh povinného na zastavenie exekúcie bol podaný po zákonom stanovenej lehote, t. j. oneskorene. Súd poukázal na skutočnosť, že povinný môže podať v priebehu exekučného konania viacero návrhov na zastavenie exekúcie. Právne skutočnosti (dôvody na zastavenie exekúcie) musí však povinný uplatniť včas. Pravidlá včasného uplatnenia skutočností sú nasledovné: V návrhu na zastavenie exekúcie podanom do 15 dní od doručenia upovedomenia o začatí exekúcie (§ 61b) musí povinný uplatniť všetky právne skutočnosti, ktoré nastali ku dňu podania návrhu. V návrhu na zastavenie exekúcie podanom po uplynutí lehoty 15 dní od doručenia upovedomenia o začatí exekúcie môže povinný uplatniť iba právne skutočnosti, ktoré nastali po uplynutí tejto lehoty. Ak právna skutočnosť tvrdená v návrhu na zastavenie exekúcie nie je predložená včas, exekučný súd na ňu neprihliadne. Súd návrh vecne vyhodnotí tak, ako keby predmetné tvrdenie neobsahoval. Procesný úkon povinného (návrh na zastavenie exekúcie) je teda v predmetnej časti neúčinný. Dôsledkom nie včasného predloženia právnej skutočnosti (dôvodu na zastavenie exekúcie) je zamietnutie návrhu na zastavenie exekúcie. Ak je návrh exekučným súdom zamietnutý preto, že právna skutočnosť bola predložená oneskorene, hoci tu dôvod na zastavenie exekúcie je, považuje sa suma vymožená od povinného za bezdôvodné obohatenie. Vymoženie pohľadávky, ktorá zanikla už skôr z iného právneho dôvodu, prichádza do úvahy najmä vtedy, keď exekučný súd inak dôvodný návrh na zastavenie exekúcie zamietne iba preto, že bol podaný oneskorene. Exekučný súd exekúciu zastaví, aj keď povinný právnu skutočnosť neuplatnil včas, len pokiaľ ide o dôvod, pre ktorý je potrebné zastaviť exekúciu aj bez návrhu. V predmetnom prípade sa však nejedná o právnu skutočnosť, pre ktorú je potrebné zastaviť exekúciu aj bez návrhu. Platná právna úprava obsahuje ustanovenia o koncentrácii konania, podľa ktorých exekučný súd návrh na zastavenie exekúcie zamietne, ak povinný dôvody na zastavenie exekúcie neuplatnil včas. Napriek uvedenému exekučný súd môže exekúciu zastaviť ex offo, ale iba z určitých dôvodov. Vzhľadom na koncentráciu konania je zrejmé, že nie je prípustné, aby exekučný súd zastavil exekúciu ex offo z dôvodu, ktorý je zistiteľný len na základe riadneho splnenia povinnosti povinného tvrdiť a navrhnuť dôkazy. Do úvahy potom prichádzajú dva okruhy dôvodov, pre ktoré môže exekučný súd zastaviť exekúciu aj bez návrhu. Po prvé, ak ide o dôvod, pre ktorý mal exekučný súd návrh na vykonanie exekúcie zamietnuť, teda dôvod, ktorý mal exekučný súd zistiť z návrhu a jeho príloh. Zastavenie exekúcie tu predstavuje nápravu pochybenia, ktoré vzniklo nesprávnym posúdením návrhu na vykonanie exekúcie. Po druhé, ak právna skutočnosť, ktorá je dôvodom na zastavenie exekúcie, je zistiteľná z vlastnej činnosti exekučného súdu, prípadne zo súdnych či verejných registrov, teda ak sa nevyžaduje predloženie tvrdení a dôkazných návrhov zo strany povinného. O takúto situáciu pôjde napríklad vtedy, ak exekučný súd zistí, že exekučný titul bol v rámci konania o mimoriadnom opravnom prostriedku zrušený. Súd v danom prípade má za jednoznačne preukázané, že návrh povinného bol podaný oneskorene. Povinný si upovedomenie o začatí exekúcie prevzal dňa 13.4.2023, pričom na podanie návrhu na zastavenie exekúcie mal zákonom stanovenú lehotu 15 dní. Posledným dňom (koniec lehoty) na včasné podanie návrhu na zastavenie exekúcie bol deň 28.4.2023. Povinný však svoj návrh na poštovú prepravu podal až dňa 30.5.2023 a doručil súdnemu exekútorovi dňa 31.5.2023. S ohľadom na argumentáciu povinného v ním podanom návrhu na zastavenie exekúcie, kde tvrdil, že s poukazom na ním predložené rozhodnutia i ako predložené potvrdenia o úhradách neeviduje dlh titulom výživného vo vzťahu k oprávnenému súd skonštatoval, že predmetné tvrdenia povinný objektívne mohol a mal uplatniť už v lehote v zmysle § 61k ods. 2 Exekučného poriadku, t. j. do 15 dní od doručenia upovedomenia o začatí exekúcie. Keďže však povinný doručil poverenému súdnemu exekútorovi návrh na zastavenie exekúcie až po uplynutí lehoty v zmysle vyššie citovaného ustanovenia Exekučného poriadku bol súd nútený konštatovať, že povinný nedodrжал zákonom stanovenú lehotu na podanie návrhu na zastavenie exekúcie a neuplatnil svoje námietky včas, pričom keďže ide o zákonom stanovenú lehotu, jej zmeškanie nie je možné povinnému odpustiť, a preto na uvedené tvrdenia povinného neprihliadol. Súd sa ďalej zaoberal aj prípadom, kedy by mohol byť návrh na zastavenie exekúcie podaný oneskorene. Ide o prípady, kedy povinný môže namietať len tie

skutočnosti, ktoré vznikli po uplynutí 15- dňovej lehoty (§ 61k ods. 3 Exekučného poriadku). V danom prípade súd nevzhliadol žiadny takýto dôvod na zastavenie exekúcie, pričom povinný takýto dôvod na zastavenie exekúcie vo svojom návrhu na zastavenie exekúcie neuviedol a taktiež ani nepreukázal. Súd ďalej uviedol, že odôvodnenie súdneho rozhodnutia nemá odpovedať na každú námietku alebo argument uvedený v návrhu na zastavenie exekúcie, a preto sa súd nezaoberal všetkými tvrdeniami povinného uvedenými v návrhu na zastavenie exekúcie, ale iba tými ktoré považuje za rozhodujúce pre posudzovanie návrhu povinného na zastavenie exekúcie.

5. Proti uvedenému uzneseniu podal povinný v zákonom stanovenej lehote sťažnosť, ktorú odôvodnil tým, že dňa 13.04.2023 mu bol doručené upovedomenie o začatí exekúcie za rok 2022, v tom čase bol vo výkone trestu všetko za neho vybavovala jeho sestra A. B.. Spojila sa telefonicky s exekútorským úradom p. Mgr. Milana Somíkom, v Martine a dohodla sa s ním, že mu pošle za rok 2022 výpisy z bánk o zaplatení výživného na mal. A. B. a poprosila ich, že ak budú ešte niečo potrebovať, aby ju kontaktovali. Tak sa aj stalo obratom poslala výpisy účtu o zaplatení, po nejakom čase sa jej ozvala pracovníčka úradu, že došlo k omylu a nie za rok 2022 ale za roky 2017-2020. Hneď po telefonáte s pracovníčkou exekútorského úradu poslala rozsudky, kde sa uvádza, že za obdobie od 01.06.2017 ku dňu 07.02.2020 je uhradené celé výživné za celé obdobie sp. zn. 22T/90/2019 právoplatné 07.02.2020. Doložila obžaloby keď pani prokurátorka prepočítala pracne všetky potvrdenia o zaplatení a skonštatovala, že má predplatené výživné 3 mesiace vopred. Po odoslaní tejto pošty sa ešte raz spojila s pracovníčkou exekútorského úradu a požiadala, aby napísal námietku proti exekúcii, čo aj učinil do dvoch dní napísal a sestra odoslala a spojila sa s úradom exekútora, či je to v poriadku. Podľa názoru povinného p. F. uviedla nesprávny rok na vymáhanie exekúcie aj keď podľa jeho názoru p. F. nemá vôbec žiadne potvrdenia, ktoré môže predložiť o zaplatení, nevie kde nastala chyba. Je pravda, že vyživovaciú povinnosť si neplnil hneď od právoplatnosti rodičovskej dohody, nakoľko bol nezamestnaný hneď ako sa zamestnal, začal platiť. Každý krát čo bolo podané trestné oznámenie, dokladoval potvrdenie o zaplatení a potvrdenie ktoré pani F. sama podpísala. Ona sama na súde nikdy nevedela preukázať žiadne potvrdenie ani len poštové poukážky za čo ju súd vždy pokarhal a ako si vôbec vie vyrátať, čo je jej dlžný, keď nedisponuje knihou s akou chodí permanentne na políciu a súd on. Sumu, ktorú uvádza 3000 eur nevie ako na to prišla. Keď nastúpil do výkonu trest samozrejme svojim zavinením robil všetko preto, aby pracoval a posielal na mal. A. B. aspoň nejakú čiastku, momentálne čaká prvú výplatu, po prepustení hneď posielal súdom určené výživné plus doplatenie.

6. Zákonná zástupkyňa oprávneného sa k sťažnosti povinného písomne vyjadrila, pričom vo svojom stanovisku zotrvala na podanom návrhu.

7. Podľa § 202 ods. 1 druhá veta Exekučného poriadku sudca v exekučnom konaní koná a rozhoduje, ak ide o rozhodnutie, proti ktorému je prípustné odvolanie, a o sťažnostiach proti rozhodnutiam vyššieho súdneho úradníka.

8. Podľa § 202 ods. 2 Exekučného poriadku písomné vyhotovenie uznesenia, ktorým sudca zamietá sťažnosť proti rozhodnutiu vyššieho súdneho úradníka, nemusí obsahovať odôvodnenie, ak sa sudca stotožňuje s dôvodmi uvedenými v napadnutom rozhodnutí.

9. Podľa § 200 Exekučného poriadku na exekučné konanie sa použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku, ak tento zákon neustanovuje inak. Ustanovenia o prostriedkoch procesného útoku, prostriedkoch procesnej obrany, koncentracii a intervencii sa nepoužijú.

10. Podľa § 239 ods. 1, 2 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „CSP“) proti uzneseniu súdu prvej inštancie vydanému súdnym úradníkom, ktoré treba doručiť, je prípustná sťažnosť. Sťažnosť len proti dôvodom uznesenia nie je prípustná.

11. Podľa § 245 CSP v sťažnosti možno uvádzať nové skutočnosti a dôkazy, ak je to so zreteľom na povahu a okolnosti sporu možné a účelné.

12. Podľa § 248 CSP o sťažnosti rozhodne súd prvej inštancie.

13. Podľa § 249 CSP súd prvej inštancie rozhodne o sťažnosti uznesením spravidla bez nariadenia pojednávania.

14. Podľa § 250 ods. 1 CSP ak nie je sťažnosť dôvodná, súd sťažnosť zamietne.

15. Podľa § 61h ods. 1 písm. e) Exekučného poriadku exekútor vydá upovedomenie o odklade exekúcie, ktoré doručí účastníkom konania, platiteľovi mzdy povinného, banke, dlžníkovi povinného alebo iným osobám dotknutým exekúciou, ak povinný pri exekúcii na vymoženie pohľadávky na výživnom zaplatil zameškané výživné vrátane trov oprávneného a exekútora, podal žiadosť o odklad exekúcie a vyhlásil, že bežné výživné bude ďalej prostredníctvom exekútora plniť dobrovoľne.

16. Podľa § 61n ods. 1 písm. h) Exekučného poriadku exekútor vydá upovedomenie o zastavení exekúcie, ak pri exekúcii na vymoženie pohľadávky na výživnom, ktorá bola odložená podľa § 61h ods. 1 písm. e), povinný prostredníctvom exekútora splnil riadne a včas bežné výživné počas troch po sebe nasledujúcich mesiacov.

17. Podľa § 61k ods. 1 Exekučného poriadku súd exekúciu zastaví v celom rozsahu alebo v časti, ak
a) po vzniku exekučného titulu nastali okolnosti, ktoré spôsobili zánik vymáhaného nároku,
b) exekučný titul bol zrušený,
c) je tu dôvod podľa osobitného predpisu, pre ktorý sú uznanie alebo výkon cudzieho exekučného titulu neprípustné, ibaže ho bolo možné v konaní už skôr uplatniť (§ 54 ods. 2),
d) sú tu iné skutočnosti, ktoré bránia vymáhateľnosti exekučného titulu.

18. Podľa § 61k ods. 2 Exekučného poriadku povinný môže z dôvodov podľa odseku 1 podať do 15 dní od doručenia upovedomenia o začatí exekúcie návrh na zastavenie exekúcie. Návrh na zastavenie exekúcie musí byť odôvodnený a musia v ňom byť uvedené všetky skutočnosti, ktoré povinný môže ku dňu podania návrhu uplatniť. Takýto návrh má odkladný účinok.

19. Podľa § 61k ods. 3 Exekučného poriadku v neskôr podaných návrhoch na zastavenie exekúcie môže povinný namietať len skutočnosti, ktoré nastali po uplynutí lehoty podľa odseku 2. V poradí ďalších návrhoch na zastavenie exekúcie môže povinný namietať len skutočnosti, ktoré nastali po podaní predchádzajúceho návrhu na zastavenie exekúcie. Obmedzenia podľa prvej a druhej vety sa neuplatnia, ak ide o také skutočnosti, ktoré povinný bez vlastnej viny nemohol skôr uplatniť.

20. Podľa č. 8 CSP strany sporu sú povinné označiť skutkové tvrdenia dôležité pre rozhodnutie vo veci a podporiť svoje tvrdenia dôkazmi, a to v súlade s princípom hospodárnosti a podľa pokynov súdu.

21. S poukazom na vyššie uvedené skutočnosti a v súlade s citovanými zákonnými ustanoveniami súd preskúmal napadnuté rozhodnutie, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, vec prejednal bez nariadenia pojednávania v súlade s ust. § 249 CSP a dospel k záveru, že sťažnosť povinného nie je dôvodná. Súd v rozhodnutí vydanom vyšším súdnym úradníkom v dostatočnom rozsahu zistil skutkový stav a zo zistených skutočností vyvodil správny právny záver. Keďže ani v priebehu konania o sťažnosti sa na týchto skutkových a právnych zisteniach nič nezmenilo, súd musel sťažnosť povinného ako nedôvodnú zamietnuť a sudca sa stotožňuje s dôvodmi uvedenými v napadnutom rozhodnutí.

22. Exekučným titulom v predmetnej právnej veci je rozsudok Okresného súdu Žilina sp. zn. 9P/73/2017-67 zo dňa 21.05.2018, ktorý nadobudol právoplatnosť a vykonateľnosť dňa 18.07.2018, ktorým súd schválil rodičovskú dohodu medzi rodičmi maloletého a okrem iného zaviazal povinného k povinnosti platiť bežné výživné v sume 150 eur mesačne od 01.06.2017 vždy do 20. dňa v mesiaci vopred k rukám matky maloletého a nedoplatok na výživnom za obdobie od 01.06.2017 do 31.05.2018 v sume 1800 eur súd povolil povinnému splácať v sume 50 eur mesačne spolu s bežným výživným pod stratou výhody splátok.

23. Oprávnený sa návrhom na vykonanie exekúcie domáha vymoženia zameškaného výživného vyčísleného v exekučnom titule za obdobie od 01.06.2017 do 31.05.2018 v sume 1.800 eur, zameškaného výživného vo výške 300 eur za obdobie od 01.10.2022 do 30.11.2022 (za obdobie, ktoré predchádzalo podaniu návrhu na vykonanie exekúcie) a bežného výživného od decembra 2022.

24. Povinný prevzal upovedomenie o začatí exekúcie dňa 13.04.2023, pričom posledným dňom lehoty na podanie návrhu v zákonom stanovenej 15 dňovej lehote bol deň 28.04.2023. Povinný podal návrh

na zastavenie exekúcie na poštovú prepravu dňa 30.05.2023, doručený súdному exekútorovi dňa 31.05.2023.

25. V ustanovení § 61k ods. 2 Exekučného poriadku je vyjadrená koncentračná zásada rozhodovania o návrhu na zastavenie exekúcie, tzn. že procesné úkony sa musia vykonať v zákonom stanovenej lehote. Povinný je pod ťarchou neprihliadnutia na jeho procesný úkon povinný uviesť všetky relevantné tvrdenia a zároveň k tomu prislúchajúce dôkazné návrhy v lehote 15 dní od doručenia upovedomenia o začatí exekúcie. Ak ich podá oneskorene, napr. tvrdenie, či dôkazný návrh, súd na ne neprihliadne. Tým sa zvyšuje aj zodpovednosť účastníkov za svoje správanie v exekúcii. Zákonodarca v novej úprave exekučného konania a to najmä v návrhoch na zastavenie exekúcie zvýraznil, že exekučné konanie nemá byť konaním, v ktorom sa riešia spory, ale v ktorom sa má primárne vymôcť judikovaný nárok priznaný exekučným titulom. Tento nárok má byť vymožený čo najskôr v súlade článkom 48 ods. 2 Ústavy SR a preto, ak chce povinný iniciovať exekučný spor, zákonodarca mu na to stanovil určité limity a pre prípadné prekročenia nedodržania týchto medzí zároveň stanovil, ako má súd (61k ods. 2 Exekučného poriadku), resp. povinný (61l ods. 3 posledná veta Exekučného poriadku) postupovať.

26. Uplatňovanie koncentračnej zásady v rozhodovaní o návrhoch na zastavenie exekúcie sa prejavuje v tom, že nové tvrdenia a dôkazy nemožno účinne podať. Sťažnostné konanie je v zásade jediným opravným konaním v exekučnom konaní a preto nie je akýmsi predĺžením konania o určitom procesnom podaní účastníka, ale je opravným konaním, v ktorom má dotknutá strana vytykať vady konania i rozhodnutia vyššieho súdneho úradníka (§ 239 CSP v spojení s § 243 CSP). Inými slovami povedané sťažnosť proti rozhodnutiu o návrhu na zastavenie exekúcie nie je duplicitným návrhom na zastavenie exekúcie s tou zmenou, že o nej rozhoduje sudca, ale je opravným prostriedkom, v ktorom sťažovateľ namieta vady rozhodnutia vyššieho súdneho úradníka, resp. vady konania, ktoré mu predchádzalo.

27. V danom prípade povinný v sťažnosti nenamieta rozhodnutie vyššieho súdneho úradníka, nevytyka vady rozhodnutia, resp. konania ktoré mu predchádzalo, v sťažnosti opätovne argumentuje dôvodmi na zastavenie exekúcie ako takej.

28. V tejto súvislosti súd opätovne zdôrazňuje, že koniec zákonnej lehoty na podanie návrhu na zastavenie exekúcie v súlade s ust. § 61k ods. 2 Exekučného poriadku pripadol na deň 28.04.2023. Nakoľko povinný podal návrh na zastavenie exekúcie oneskorene t.j. po zákonnej 15 dňovej lehote a neuviedol relevantné dôkazy a skutočnosti, ktoré by mohli byť dôvodom na zastavenie exekúcie podľa ust. § 61k ods. 1 v spojení s ust. § 61k ods. 3 Exekučného poriadku (po zákonnej lehote možno namietať iba tie skutočnosti, ktoré nastali po uplynutí tejto lehoty), nebolo možné jeho návrhu vyhovieť a sú tak jeho sťažnosť ako nedôvodnú zamietol.

29. Súd ďalej poznamenáva, že pokiaľ je exekúcia vykonávaná aj na bežné výživné, exekučný súd musí skonštatovať, že podľa súčasnej právnej úpravy platnej od 01.04.2017 možno zastaviť exekúciu, predmetom ktorej je vymáhanie výživného, ktorá bolo začatá čo i len v časti dôvodne, len ak sú splnené predpoklady vyššie citovaného ust. § 61n ods. 1 písm. h) Exekučného poriadku. O naplnení týchto predpokladov však nerozhoduje exekučný súd, ale súdny exekútor. Vzhľadom na to, že orgány verejnej moci musia konať podľa článku 2 ods.1 Ústavy SR len v medziach a v rozsahu stanovenom zákonom, exekučný súd nemôže zasiahnuť do pôsobnosti zverenej zákonom súdnému exekútorovi, a preto v danej procesnej situácii nemá oprávnenie o návrhu povinného na zastavenie exekúcie i pre bežné výživné rozhodnúť. Súd však povinnému poskytuje poučenie v normovej časti toho uznesenia, a to v bodoch 19 a 20 odôvodnenia tohto rozhodnutia uvedením znenia príslušného ustanovenia § 61h ods. 1 písm. e) a § 61n ods. 1 písm. h) Exekučného poriadku, ktoré stanovujú podmienky, ktoré musí splniť povinný a za ktorých súdny exekútor je povinný zastaviť exekúciu pri vymáhaní bežného výživného.

30. O trovách sťažnostného konania súd rozhodol podľa ust. § 199a ods. 1 Exekučného poriadku v spojení s ust. § 255 ods. 1 CSP tak, že v konaní o sťažnosti povinného úspešnému oprávnenému nároku na náhradu trov konania nepriznal, nakoľko tomuto žiadne trovy v súvislosti s predmetnou sťažnosťou ani nevznikli (žiadne trovy konania si ani neuplatnil).

31. Na záver súd dáva povinnému na vedomie, že v zmysle ust. § 61l ods. 3 veta druhá Exekučného poriadku, ak súd návrh na zastavenie exekúcie zamietol z dôvodu, že návrh bol podaný oneskorene, i keď tu dôvod na zastavenie exekúcie je (uvedenú okolnosť však súd neposudzoval a tento záver

nevyvodil s poukazom na koncentračnú zásadu), povinný má právo domáhať sa vrátenia plnenia žalobou podanou voči oprávnenému.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je odvolanie prípustné (§ 355 ods. 2 CSP).

Dovolanie ani dovolanie generálneho prokurátora proti tomuto uzneseniu nie je prípustné (§ 202 ods. 4 Exekučného poriadku). (§